

2017

מה ממריץ אותך לכתוב למערכת? יתכן מאוד שלצד שאלת את עצמך את השאלה הזו מעולם. אולם אנו כבר ניסינו למצוא לה תשובה. במשך השנים אף גיבשנו לנו מעין לוח סטטיסטי שלפני אפשר לקבוע כראש כי מאמר על נושא פוליטי בוער יזכה למכתבי-תגובה רבים יותר מאשר כתב על אמנות, למשל.

לפני שבוע נאלצנו לשנות משהו בלוח הזה. גרמה לכך הכתבה שלנו אודות האחות הרומנית שילדה בת ללא נשואין (העולם הזה 1228) ואשר בית-המשפט פסק כי על אבי הילדה להכיר בבתו ולתמוך בה. נושא כזה — ביחוד אם הוא מסופר בפי האשה עצמה — מעורר אהדה טבעית. אהדה זו מתבטאת, לרוב, בכמה עשרות מיכתבים למערכת, הנשלחים לפירסום או להעברה לידי הבחורה עצמה.

כך היה גם במיקרה זה. עד שפירסמנו גם מכתב שנשא את התחפה "פלוגיה אלמונית, ראשון לציון". היה זה המיכתב הבלתי-אווהר היחיד שהגיע על אותו נושא. התוצאה המיידית: זרם של מיכתבי-קוראים — ובעיקר קוראות — התוקפים את האלמונית מראשון. מספר מיכתבים אלה עלה על מספר המיכתבים הדגים בכל הנושאים האחרים בעתון.

כי, בלי משיב, נגעה האלמונית באהה הבעיות המרכזיות בחיי הגורר — בעיית היחסים שלפני הנשואים על בעיה זו נכתבו מחקרים ומאמרים לרוב. גם העולם הזה הקדיש לה מקום לא פעם. אולם בשום מיקרה לא פורסמה דעה בלתי-אמצעית וחותרת כזו. ואומנם, במיכתבי התשובה לכותבת האלמונית, נשכחה כימעת כליל האחות האומללה, וניתן יותר ויותר מקום לעצם הדיעות שהביעה האלמונית. השבוע הגיע מיכתב שני מאותה אלמונית. בראשו מתנוססת הכתובת "תשובה למשמיעים". אולם יותר משהוא חוליה בתוכחה פרטי, יש בו כדי ללמד הרבה על נושא בעל חשיבות חברתית — ודווקא משום שבחסות האלמוניות מרשה הכותבת לעצמה לכתוב בגלוי-לב.

אגב, כדי להעמיד את כל הויכוח על רמה עקרונית ולא אישית, מצהירה הכותבת כי אינה חברתו של הסטודנט הנדון, וכי גם לבביו הינה אלמונית, אף כי שניהם מראשון-לציון.

***

כותבת האלמונית, בתשובה לקוראה שהרה אשכנזי (העולם הזה 1233): "האם את מכירה אותי, את אישיותי, צורתך והשכלתי ויחסי לחברי, שהחלטת שזה פשוט ליפוד במה כשמסתובבים איתי — ורק בגלל העובדה שאיני מוכרת את עניין החברות סביב המיטה? האיך חושבת שבת יכולה להתמסר לחברה ובכל זאת לנאצת ידידה שסחית? האם זה לא פח?"

"מעולם לא סבלתי מקרירות. אני רק יודעת להתגבר על רגשותי. חברתי היקרה, אין זו בושה ואין זו תעודת-עניות להיות בתולה ואין זה אומר שאני ושאר כל ה" בתולות שייכות למאה ה-18. אני מתקדמת בדיוק כמורך ואם איני רוצה להתמסר — הרי זה עניין אישי, לא בגלל קדושה, מוסר ופטרסטים כאלה... מכל מקום אינני חוי ששת לגלות את הסוד האיום, שאני בת 18 ועדיין במצב שבו נולדתי.

"אומר לך עוד משהו: מוטב שהוא יפול כפח הנשואין, משאת בפה הרריון. לא כן? ... ואומנם לפעמים אני גם מדברת על שייקספיר, אבל אני גם יכולה להביע את אהבתי עליידי קירבה גופנית, גם ללא מגע מלא. אינני מבינה, הרי מאות נרות כמוני אהבות את חבריהן וחושקות בהם ואינן מגיעות עד הסוף, והן לאו דווקא קרות. אם איני נותנת לך הכל, איני מתנהגת באקרובסיות. אני מתנהגת על פי עקרונותי ואני סיבצית.

"ולסיום: אומר לכם דבר אחד. במיכתבי לא כתבתי שאני מתנגדת עקרונית לחיי אישות לפני הנשואים. אני מסוגלת להבין שבת עושה זאת מתוך אהבה. אולם ברגע שהיא עושה זאת היא לוקחת על עצמה סיכון, שתאכל את הרייסה כפי שהיא בישלה אותה. אני כשלעצמי, לא אעשה זאת ולא ארחם עליה אם היא תיפוד בפת."

***

חליפת המיכתבים שהתנהלה מעל גבי העולם הזה, בעניין זה, חשמש השבוע נושא להרצאות ולשיחות בשיכבה הבוגרת של אחת מתנועות הנער בתל-אביב.

שלום כפ

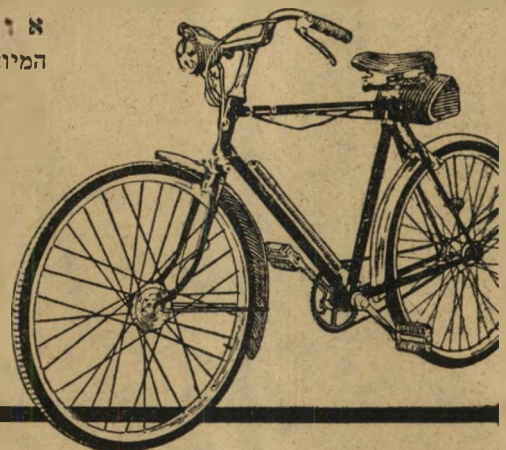
כל אחד חולם

על אופני-מס

אופני הפלדה האמתיות המיוצרות ע"י המפעל הגדול ביותר במזרח התיכון
אופני אקספורט I.C.M.

- קלות במשקלן וחזקות במבנה
- ציפוי נגד חלודה
- תעודת אחריות

נסמל — שים לב לגמל ולסדר האותיות — I.C.M. זהו הר מחיקויים גרועים.

מפעלי אופניים ישראלים בע"מ

המפעל: בית-שמש. המשרדים: תל-אביב, רח' גליקסון 10 (בנין קולנוע ת"א) טל. 29925.

פרסום שרד-מייסד

עצור!

נפני

שתרד

כנביש